

ಅಸಮಾಧಾನದ ಎಳೆಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟತ್ತೇನೋ. ‘ವನಾಗಿದೆ ಇಡಕ್ಕೆ?’ ಅನ್ನತ್ವ ಅವನ ಕಣ್ಣನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡವರೆಗೆ ಸ್ನಾಲ್ ಜಾಸ್ತಿಯಿದ್ದ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋಸರ್ ಬಗ್ಗೆ ಇರಬಹುದು ಅನಿಸಿತು. ಅಫೀಸಿಗಾಗಲೆ ತಡವಾಗಿದ್ದ ಕರಕರೆಯಾಗಿ ‘ಇದು ನಿನೇ ಅರಿಸಿದ್ದ ತಾನೇ... ನಿನಾಗಿ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಇದೇನು ನನ್ನ ಇವ್ವದ ಬಣ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವ್ವದಲ್ಲೂ ಧೋರಣೆ ಒಷ್ಟದೆ ಹೊರಬಿಯ್ದೇಳಿಗೆ ನಿನೇನು ಕಿವಾಗ ಹಾಕೇಂದು? ಈ ಪ್ರಯುಷ ಮೇಲೆ ಗೂಡಾಗಿರಿ ನಸ್ತಕ್ತ ಇಟ್ಟೊಬೇಡೆ’ ವರ್ಗರಕೆಯ ಸಾಸಿವೆಕಾಳಾಗಿ ಜಟಿಪಟ ಸಿದಿವಳು ಬರಟಾಗಿ ಬಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬಿದ್ದಳು. ಬೆಳ್ಗೆಬೆಳ್ಗೆ ತನಗೆ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ ಯಾಕೆ ಬೆಳೆತ್ತು ಅನಿಸಿತು ಧನಂಜಯನಿಗೆ. ತನ್ನ ಇವ್ವದ ಬಣ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದಿದ್ದು ಮುಖಿಭಂಗವಾಗಿತ್ತು. ಥತ್ತಾ! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಎಂಬ ವ್ಯೇರಾಗ್ಯ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೆಯೇ ರುಚಿಯಾದ ಉಟ್ಟಿ, ಸಾಂಗತ್ಯದ ಸೇಶೆ ಕನವರಿಸಿತು. ರಾತ್ರಿ, ‘ಸಾರಿ ಕಣೇ, ನಂದು ಆ ಉದ್ದೇಶ ಆಗಿಲ್ಲ’ ಅಂದ. ‘ಹೊಗ್ಗಿ ಬಿಡು, ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೊತ್ತಾದ ಕಿರಿಕೆ ಜಾಸ್ತಿನೇ ಅಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ತೆಷ್ಟನ್ನ ಎಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು’ ಅಂದಳು.

★ ★ ★

ಅಪಾರ್ಕ್‌ಮೇಂಟಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರೊಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂಬತ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ವಾರಾಂತ್ಯದ ಜೊತೆ ಹಬ್ಬುವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಮುಸಂಜಿಯ ವಾಹನ ದಟ್ಟಕೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಬ್ಬಾಳ, ಲಾಲಬಾಗ್‌ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ್‌ ಮಾಡುವ ಹಿಂಸೆ. ಸಾಲದ್ದುಕ್ಕೆ ಓನರು ಬಾಡಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಕರೆಮಾಡಿ ರಗಳೆ ಹಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟ. ಅವನದೇನು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಹತ್ತುರೊಳಗೆ ಕೊಡಬೇಕಿದ್ದ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನ ತಾರಿಕು ಇವ್ವತ್ತಾದರೂ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಯಾರು ತಾನೆ ಸುಮ್ಮಿನಿರುತ್ತಾರೆ? ಕರೆಂಟು ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಜನರೇಟರಿನ ದಿನೆಲ್ಲ ವಾಸನೆ ಬೆಣ್ಣೆಂಟನೆ ತಂಬ ಇಡುಗಿತ್ತು. ಧನಂಜಯನ್ನ ಹತ್ತನೇ ಅಂತಸ್ಥಿಗೆ ಎಳೆದು ಹಾಕಿದ ಲಿಂಪು ವಾಪಸು ಹೋಯಿತು. ಏರಡೆರದು ಸಾರಿ ಗಂಬಿಯಾದರೂ ಬಾಗಿಲು ತರೆಯದ್ದಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಗಿಂದ ಬೆಂಗಾದಕ್ಕೆ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದು ಒಳಣಿದವನಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ದಿನವೀಡಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ ಕಮಟು ಹವೆ ಅಮರಿಕೊಂಡಿತು. ಅಂದರೆ ಇವಳಿನ್ನು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ಎಂಟಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಾಳಿಲ್ಲ? ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ನ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕಿಕೊಂಡಳ್ಳಿ ಅಂತ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಟಾಯ್ಲ್‌ಟಿಗೆ ಹೋದ. ಹಾಗೆ ತಾನೂ ಇಷ್ಟ ತಡವಾಗಲು ಟ್ರಾಫಿಕೆಕ್ಕೊಂದೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಮೊಮ್ಮೆಗನ್ನ ನೋಡಲು ಅಮೆರಿಕೆ ಹೋಗುವ ಶಿಂಗಿಗೆ ಸುತ್ತಿತ್ತು ಅಡಿಗಾಸಾನಲ್ಲಿ ತಾವು ನಾಲ್ಕಾರು ಜನಕ್ಕೆ ಕಾಣಿ ತಿಂಡಿ ಕೊಡಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗಂಟೆ ತಡವಾಗಿತ್ತು. ಹೇಳಿನ ಮಾಡಿ ವಲ್ಲರಿಗೆ ಇದನ್ನ ತಿಳಿಸಿದ್ದ. ಅವಳು ‘ಸರಿ’ ಅಂತ ಚುಟುಪಾಕಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣಕೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಸುಳಿದಿತ್ತು. ಸ್ನಾಲ್ ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ಯಾರು ಎತ್ತಿ? ಅಂತ ವಿಕಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಂತ ಅಶಿಸ್ತನ್ನೇ ಅಂತ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಒದ್ದೆ ಬುವಾಲಿನೊಂದಿಗೆ ಹಾಲಿಗೆ ಬಂದವನಿಗೆ ಗಡಿಯಾರ ಹತ್ತುಗಂಟೆ ತೋರಿಸಿತು. ಸರಿ ಇವತ್ತು ತಾನೇ ಅಡುಗೆಗಿಟ್ಟಿರಾಯ್ದು, ವಲ್ಲರಿಗೂ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರ್‌ ಮತ್ತು ಬಡಲಾವಣೆ ಅಂತ ಅಪರೂಪದ ಉಮೇದಿನಿಂದ ಕುಕ್ಕಿರು ತೆಗೆದ.

ಹತ್ತುವರೆಯಾಯ್ದು. ಆಗಲೆ ಏರಡು ಸಾರಿ ಕಿಟಕಿ ಪರೆದ ಸರಿಸಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನಳಿದ್ದೆ. ಹನ್ನೊಂದೂ ದಾಟಿದಾಗ ಆತಂಕ ಸುರುವಾಯಿತು. ಅವಳ ಮೊಬೈಲಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿದ.